

Het Evangelie

in het boek

Ruth

Joke de Jong

Pinkster Gemeente Immanuël
Kraanvogelstraat 1 3815 TP Amersfoort

Het evangelie in het boek Ruth

Het boek Ruth behoort tot een van de feestrollen die op grote feestdagen worden voorgelezen in de synagoge. En dit boek wordt gelezen op het oogstfeest (ons pinksterfeest) Het is ook voor ons een feestboek, want in dit boek van Ruth wordt heel het verlossingswerk van Jezus getoond!

Het verhaal begint met de geschiedenis van het gezin van Elimelech en hoewel zijn naam betekent: 'God is Koning', zie je, dat hij toch zijn God niet ten volle vertrouwt.

Er kwam hongersnood in het land. Altijd als de mensen God verlieten, kwam de vijand of was er hongersnood. Zo is het ook in ons leven. De woorden van God worden dan schaars, zoals in de tijd van de priester Eli, toen Samuel nog geboren moest worden (1Sam.3:1) Trek dan niet weg uit Bethlehem. Bethlehem betekent: 'broodhuis'. Dáár moet je niet uittrekken, maar juist blijven en het aangezicht van de Heer weer gaan zoeken, dan zal Jezus als het levende Brood je weer genadig zijn.

Elimelech nam geen besluit onder de leiding van God, nee, hij nam een menselijke beslissing. Bovendien trok hij ook nog eens naar Moab, waarvan God zegt (Deut.23:3) dat een Moabiet nooit in de gemeente des Heren mag komen, omdat ze bij de tocht van het volk van Israël vanuit Egypte naar het beloofde land de Israëlieten niet geholpen hadden met brood en water. Ook mochten zij zich niet verzwageren met hen. Maar we lezen in Ruth 1:3 en 4 dat, nadat Elimelech gestorven is, de beide zonen, Machlon en Kiljon, Moabitische vrouwen nemen: Orpa en Ruth. Toen stierven ook Machlon en Kiljon. Ook zij waren ongehoorzaam geweest aan het woord van God. Als wij niet blijven bij het woord van God, dan zullen wij uiteindelijk geestelijk dood gaan.

Een moeilijke keuze

Naomi sterft niet. Waarschijnlijk had zij als vrouw niet veel in te brengen gehad tegen het plan van haar man. Als zij hoort, dat God weer omgezien heeft naar Zijn volk en dat er weer brood is in Israël, krijgt zij het verlangen weer terug te gaan, terug naar haar God en naar haar volk. Eerst gaan ze gezamenlijk op weg, de drie vrouwen, Naomi, Orpa en Ruth. Naomi wil Orpa en Ruth terugsturen naar hun eigen volk. Zij denkt er niet aan dat ze hen dan ook terugstuurt naar hun eigen afgoden.

Nu zien we twee vrouwen, die voor de keus van hun leven staan. De keus, die wij allemaal moeten maken. Kiezen we voor God of tegen Hem. Orpa kiest voor haar eigen goden en keert dus terug. Van haar

horen we nooit meer iets. Alleen als je voor God kiest word je tot aanzijn geroepen, krijg je a.h.w. een gezicht.

Naomi moet in haar goede dagen haar schoondochters toch verteld hebben over de God van Israël en dat heeft indruk gemaakt bij Ruth. Ze zegt: (Ruth 1:16-18): "Maar Ruth zeide: Dring er bij mij niet op aan, dat ik u in de steek zou laten, door van u terug te keren; want waar gij zult heengaan, zal ik heengaan, en waar gij zult vernachten, zal ik vernachten: uw volk is mijn volk en uw God is mijn God; waar gij zult sterven, zal ik sterven, en daar zal ik begraven worden. Zo moge de HERE mij doen, ja nog erger: voorwaar, de dood alleen zal scheiding maken tussen mij en u. Toen zij zag, dat zij vastbesloten was met haar mede te gaan, hield zij op tot haar te spreken."

Ruth zegt niet: Die God, die u zo vertrouwt, die heeft u toch maar alles afgenomen, is dat nou een God van liefde? Nee, zij heeft iets ontdekt in het leven van Naomi en ze beseft, dat als je zó vasthoudt aan die God, dan moet dat wel een geweldige God zijn en dan wil ik daar ook bij horen en ook bij Zijn volk.

En zo kiest Ruth om mee te gaan. Ruth kiest voor het goede en dan zien we, dat zij veel meer ontvangt, dan dat zij moest opgeven.

De weg terug

De weg terug is een moeilijke en lange weg. Er kan ook van alles gebeuren onderweg. De Bijbel vermeldt niet of er ook knechten zijn. Ze zullen wel niet veel gesproken hebben onderweg, alle twee zullen ze zo hun eigen gedachten gehad hebben. Naomi dacht misschien wel aan de heenreis, toen ze alles nog bezat. En Ruth ging naar een onbekend land met een andere cultuur.

Naomi zit nog helemaal in de put als ze Bethlehem bereiken. Haar naam, die lieflijkheid betekent, laat ze veranderen in Mara, wat bitter betekent. Ze is verbitterd.

Wij kunnen ons ook verbitterd voelen door allerlei gebeurtenissen. Soms geven we God daar de schuld van en zijn we ook verbitterd tegenover Hem, maar uit het verhaal van Ruth kunnen we leren, dat er genade en hoop is bij God. Naomi zegt: "Vol ben ik heen gegaan, leeg ben ik teruggekomen." Ze spreekt hier als iemand zonder hoop, zonder toekomst. Maar aan het eind van deze geschiedenis kunnen we lezen hoe goed het met Naomi afloopt. Bij God is er altijd weer genade en hoop!

Naomi en Ruth komen in Bethlehem aan aan het begin van de gerste-oogst en Ruth wil meteen aan de slag. Ruth 2:2: "En Ruth, de Moabitische, zeide tot Naömi: Laat mij naar het veld gaan en aren lezen

achter hem, die mij genegen zal zijn. En zij zeide tot haar: Ga, mijn dochter." In de Statenvertaling staat het nog mooier: "Laat mij toch gaan naar het veld van hem in wiens ogen ik genade zal vinden." Ze zoekt genade! Ze krijgt toestemming van Naomi en dan komt ze 'bij geval' op het veld van Boaz. Maar bij God is geen toeval. Ruth zoekt genade en wat je zoekt zul je vinden! Het is leiding van God.

Typen van Jezus in het Oude testament

In het Oude Testament treffen we veel beelden aan van een geestelijke werkelijkheid en daarom kunnen we er zoveel uit leren. Boaz is ook een beeld, een beeld van de Here Jezus, een type van Jezus. Er zijn meerdere typen van Jezus. Bijvoorbeeld:

- Isaäk - hij was de geliefde zoon van de vader en ging gewillig als offerlam.
- Jozef - hij werd verkocht door zijn broeders (zoals de Heer verstoten werd door Zijn volk) en werd toen onderkoning van een groot volk.
- Mozes - als leider van het volk door de woestijn en als middelaar tussen God en de mensen.
- David - als de goede herder en strijder tegen de vijand.
- Salomo - vredekonink. Jezus - die straks de vredekonink zal zijn, gezeten op de troon van David, als hij zal regeren van rivier tot rivier en tot aan de einden der aarde.

Het valt op, dat al deze 'typen' slechts één facet hebben van de Here Jezus; de één middelaar, de ander vredevorst, weer een ander de (ver)losser of de herder. Niet één mens, hoe groot ook, kan alléén het evenbeeld zijn van Jezus, kan álle eigenschappen van Jezus in zich verenigd hebben. Daarom heeft Jezus ook een hele gemeente nodig, die de veelkleurige wijsheid van God zal openbaren. Samen zullen we het evenbeeld zijn van Jezus. Daarom zullen we allen tot de bruid van Christus behoren. We zullen samen die ene bruid zijn, met iedereen zijn eigen facetten van Jezus.

Boaz is het type van de verlosser. Ruth 2:1 zegt dat Boaz een zeer vermogend man was. Hij had het vermogen om vrij te kopen, zoals Jezus het vermogen heeft ons vrij te kopen door Zijn eigen bloed.

Het veld van Boaz is als het evangelische veld. Er zijn maaiers, knechten, arbeiders en arbeidsters. Het is een veld van zegen, want als Boaz op het veld verschijnt, dan zegt hij tegen zijn knechten (Ruth 2:4): "De Here zij met u!" en zij antwoorden dan met: "De Here zegene u!" Je zult maar zo'n baas hebben!

Boaz vraagt dan aan de leider van het oogstveld, als hij Ruth ziet (:6): "Bij wie behoort deze jonge vrouw?" De leider vertelt het hem en zo komt Boaz alles te weten over Ruth. Boaz zegt tegen Ruth, dat zij niet naar een ander veld moet gaan en wijst haar op de knechten, die water zullen scheppen voor haar dorst.

De Heer van de oogst heeft knechten, die het water des levens mogen putten om uit te delen, om hun dorst naar God te stillen. Zegt de Heer niet: "Wie dorst heeft kome en neme het water des levens om niet." En: "Komt, gij dorstigen, komt tot de wateren." Het is een uitnodiging van de Heer zelf, maar Hij komt het niet bij je brengen. Hij heeft de eerste stap al gezet door te sterven aan het kruis en nu moet je zelf komen en het water aannemen. Wijs het niet af, zeg niet dat je te slecht bent of dat het voor jou niet is. Nee, je moet komen en drinken, het is voor iedereen, Hij wijst niemand af.

Ruth is zo verwonderd dat de Heer van het oogstveld speciaal bij haar komt en dan zegt ze (Ruth 2:10): "Waarom betoont gij mij uw gunst, dat gij uw oog slaat op mij, hoewel ik een vreemdelinge ben?" Ruth voelt zich minderwaardig en een vreemdelinge, iemand die er niet bij hoort en nu lijkt het wel of ze zelfs voorgetrokken wordt! En wat een vertroosting als er iemand is, die alles van je weet, alles waar jij doorheen bent gegaan. Jezus weet alles van ons, al onze moeilijkheden, en Hij begrijpt ons en voelt met ons mee en vertroost ons!

Ga niet naar een ander veld

Boaz zegt ook tegen Ruth: "Ga niet hier vandaan om te lezen op een ander veld." Eigenlijk zegt hij: "Kind, ik ben zo blij dat je hier bent, hier kan ik voor je zorgen, hier ben je veilig."

Vandaag de dag wil men ons doen geloven, dat andere 'velden' net zo veilig zijn. De velden van new-age, de islam op het veld van Mohammed, het veld van Jomanda en andere alternatieve therapieën.

Elimelech was ook naar een ander veld gegaan, het veld van Moab en dat had hem en zijn gezin alleen maar ellende gebracht. Het was daar niet veilig.

Achter Boaz staat Jezus en die zegt (Joh. 8:12): "Wie Mij volgt zal nimmermeer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben." Ga niet naar een ander veld, want hier kan ik voor je zorgen.

Naomi weet het ook, ze zegt tegen Ruth (Ruth 2:22): "Het is goed, mijn dochter, dat gij met zijn arbeidsters uitgaat, opdat men u op een ander veld niet hard valle." Andere velden zijn geen velden van zegen, daar word je hard gevallen, daar ben je in gevaar. Zoals een kudde in gevaar is als een huurling over hen waakt en geen goede herder. Alleen Jezus is de goede herder!

Ruth valt van de ene verbazing in de andere, want als het etenstijd is, nodigt Boaz haar speciaal uit bij hem en de arbeiders te komen zitten en dan geeft hij haar zelf geroosterd koren (verse korenkorrels in een pan boven het vuur geroosterd). Ruth voelt zich een vreemdelinge, ze komt immers uit Moab? Maar, op de uitnodiging van Boaz zelf, laat ze alles liggen, waar ze mee bezig is en neemt het eten aan. Zij heeft genade gevonden in de ogen van de (ver)losser. Zo mogen wij weten, dat we genade hebben gevonden bij Jezus en mogen we eten van Zijn lichaam, dat Hij aanbiedt bij het Avondmaal. Ook Zijn lichaam is 'geroosterd' aan het kruis, waarbij hij als volkomen brandoffer door het vuur van de boze ging.

Leven en overvloed

Van Ruth staat er dan zo mooi: zij at en werd verzadigd en hield over (Ruth 2:14b). Bij Jezus krijg je altijd te eten en dan word je verzadigd en je houdt ook nog over om uit te delen aan anderen. Mooi, hé! Dat doet Ruth ook. Ze neemt niet alleen mee naar huis wat ze die dag gelezen had (en dat was heel veel, want de heer van het oogstveld had opdracht gegeven, dat ze extra voor haar moesten laten liggen), maar ook van het eten dat ze over heeft gehouden en dat geeft ze aan Naomi. Nu is Naomi verbaasd en door dat voedsel wordt zij ook weer bemoedigd. Ze komt omhoog uit de put, waarin ze zat en krijgt zelfs weer geloof, want ze zegt (Ruth 2:20): "Gezegend zij hij door de HERE, die zijn goedertierenheid niet heeft onttrokken aan de levenden noch aan de doden. Verder zeide Naömi tot haar: Die man is aan ons verwant, hij is een van onze lossers."

Het licht gaat bij haar weer op, ze weet ineens weer, wie haar verlosser is en de verlosser van Ruth.

En zo blijft Ruth lezen tot aan het einde van de oogst. Ook wij moeten op het veld van Jezus blijven en ons door Hem laten verzadigen. Zijn Woord lezen, Zijn levende water drinken, uitdelen aan de mensen om ons heen, tot aan het einde van de grote oogst, als Jezus gekomen is om de grote oogst binnen te halen.

Ruth is de vreemdelinge en toch mag zij uitdelen aan Naomi, die op haar beurt weer bemoedigd wordt. Naomi weet meer, omdat zij al langer tot het volk van God behoort en dan gaat zij Ruth verder de weg wijzen naar de verlossing. Ze moet zich baden en zalven (Ruth 3:3): ". . . baad u dan en zalf u en doe uw opperkleed aan en daal af naar de dorsvloer. Maar laat de man niets van u merken, voordat hij gereed is met eten en drinken.."

Je zonden af laten wassen door de doop en gezalfd worden in de Heilige Geest!

Volkomen overgave

Ook moet ze midden in de nacht aan Boaz' voeten gaan liggen. Dat betekent een volkomen overgave. Boaz zegt dan ook, dat deze liefdedaad groter is dan de eerste. De eerste was haar besluit om te kiezen voor de God van de Israëlieten en de tweede helemaal haar leven in Zijn hand leggen. Misschien begrijpt ze nog niet alles, het is nog nacht voor haar, maar ze geeft zich helemaal over. Midden in de nacht wordt Boaz wakker en bemerkt hij, dat er iemand is en vraagt dan: "Wie zijt gij?"

În een andere nacht streed Jakob met de engel des Heren en deze vroeg hem ook: "Wie zijt gij, hoe is uw naam?" Natuurlijk heeft deze engel best geweten wie Jakob was, maar nu moet Jakob komen zoals hij is. Eens had hij tegen zijn oude, blinde vader gezegd, dat hij Ezau was, maar nu moest hij zeggen: Ik ben Jakob, de hiellichten, ik ben Jakob, de bedrieger. En toen hij eerlijk werd, als het ware zijn zonden beled, kreeg hij een nieuwe naam, de naam Israël, strijder Gods. Voortaan zou hij niet meer voor zichzelf strijden, maar voor God.

Kom zoals je bent en dan word je in genade aangenomen.

Naomi zegt: (Ruth 3:4b): "Dan zal hij u wel duidelijk maken, wat gij doen moet." Maar in vers 11 lezen we, dat Boaz tegen Ruth zei: "Nu dan, mijn dochter, wees niet bevreesd, alles wat gij zegt, zal ik voor u doen." En dan zien we weer de Here Jezus achter Boaz staan en Hij zegt: "Vraag wat je maar wilt en Ik zal het doen."

Die nacht heeft Naomi waarschijnlijk geen oog dicht gedaan. In gedachten zal ze steeds bij Ruth zijn geweest en ongetwijfeld heeft ze voor haar gebeden. En als Ruth dan thuiskomt, vraagt ze meteen: "Hoe is het, mijn dochter?" Ruth vertelt haar alles. Via Ruth is Naomi's geloof zo gegroeid, dat ze met zekerheid zegt: "Die man zal niet rusten, voordat hij vandaag deze zaak tot een einde heeft gebracht." Als je vandaag naar Jezus komt om genade, zul je vandaag genade vinden. Ook Jezus zal niet rusten, voordat Hij je in genade heeft aangenomen. Hij heeft het al tot een einde gebracht, het is reeds volbracht! Je zult een nieuwe naam ontvangen, die opgetekend staat in het Boek des Levens.

Eén (ver)losser: Jezus

Boaz gaat inderdaad direct naar de poort van de stad, waar het ontmoetingscentrum is en waar zaken worden geregeld. Boaz moet met die andere lossers, nader dan hij, spreken.

Er was toch maar één lossers, één Verlosser? Ja, uiteindelijk wel, maar eerst was er de gerechtigheid door de wet. De wet zegt: "Doe dit en gij zult leven!" Maar wij kunnen de wet niet naleven, we zondigen telkens weer en dan wordt de wet ons tot een vloek en zullen wij dus niet leven.

Rom. 3:20b in het Boek zegt: "Het enige wat de wet doet, is de mens bewust maken van zijn zonde." Jezus Christus is onze enige Verlosser geworden!

De eerste 'losser' - symbool van de wet - is niet in staat Ruth vrij te kopen. Boaz – symbool van de Here Jezus - heeft het vermogen en de wil om vrij te kopen. En laten we nu kijken naar de afloop van deze geschiedenis, hoe ellende en wanhoop omgezet worden in hoop en een hoopvolle toekomst en blijdschap.

Ruth 4:13-17: "Toen nam Boaz Ruth en zij werd hem tot vrouw en hij ging tot haar in. En de HERE schonk haar zwangerschap en zij baarde een zoon. En de vrouwen zeiden tot Naömi: Geprezen zij de HERE die het u heden niet laat ontbreken aan een lossen, en zijn naam worde vermaard in Israël. En hij zal uw ziel verkwikken en u in uw ouderdom verzorgen; want uw schoondochter, die u liefheeft, heeft hem gebaar, zij, die u meer waard is dan zeven zonen. En Naömi nam het kind en legde het op haar schoot en zij werd zijn verzorgster. En de burinnen gaven het een naam, zeggende: Aan Naömi is een zoon geboren; en zij noemden hem Obed. Deze is de vader van Isai, de vader van David."

God dacht niet meer aan het vroegere leven van Ruth, dat zij de afgoden van Moab had gediend, maar nam haar volledig in genade aan en zij werd zelfs de stammoeder van David en later van de Here Jezus.

Bruid van Christus

Dan is er nóg een mooi aspect in deze geschiedenis.

Ruth is een heidense vrouw die tot geloof komt en zij wordt de bruid van de (ver)losser en tevens de bruid van de Verlosser. Zij staat symbool voor alle gelovigen uit de heidenen, die de bruid mogen zijn van Christus. Ze staat ook symbool voor de bruid van Christus voor de gelovigen uit het Joodse volk, omdat zij door haar huwelijk met Machlon ook tot dát volk behoorde.

Laten we gaan naar het 'broodhuis', daar waar het levende brood is en laten we ons daar verzadigen. We horen erbij!!